

Best-in-Show keurmeester Winner 2012

JOHN Wauben

Op zondagmiddag 25 november 2012 staan er op de Winner Show tien honden in de showring. Alle tien zijn ze de nummer één in hun rasgroep geworden. Nu komt het erop aan wie van deze tien zich 'Best-in-Show Winner 2012' mag noemen. De man die daarover gaat beslissen staat voor een eervolle taak, die hij naar eer en geweten moet uitvoeren. Reden genoeg dus om eens nader kennis te maken met deze keurmeester, die ook op andere fronten binnen de kynologie geen onbekende is...

John Wauben als keurmeester op een Winner Show. Het is de eerste keer dat de Lancashire Heeler op een Nederlandse CAC-show wordt gekeurd.

STOERE HORLOGES

John Wauben is 12 augustus 1957 geboren in een dorpje waar hij een jaar of achttien geleden weer is neergestreken, Aalbeek. Een gehucht van de gemeente Nuth in Zuid-Limburg. Sinds 1 oktober 1979 werkt hij – na een opleiding als leerkracht basisonderwijs – bij de gemeente

Valkenburg aan de Geul. Hij begint als leerjongetje bij de afdeling Personeel en Welzijn en heeft nu, zoals hij zelf aangeeft, een van de mooiste beroepen die er is: Projectmanager Citymarketing en Evenementen. John: *In die functie organiseer ik (mee) grote evenementen op sport, muzikaal en cultureel gebied voor onze toeristengemeente. Het lopende megaproject is de Wereldkampioenschappen Wielrennen op de Weg, die van 15 tot en met 23 september in Zuid-Limburg gehouden worden.*

Met de aankoop van de eerste hond – in 1985 – vervlogen in feite alle andere hobby's: *Voetbal zat in mijn bloed, maar dat is er – zeker ook vanwege de soms onzinnige toestanden er om heen – allemaal uitgevloeid.* En – het zal u verrassen – John Wauben heeft een voorliefde voor stoere horloges en hij kan er absoluut niet tegen als iemand een appel eet. *Niet erfelijk overigens, voegt hij er geruststellend aan toe.*

WASMACHINE

Op mijn vraag hoe zijn start in de kynologie is verlopen, zegt hij: *Voor het geld dat Lilian van haar vader kreeg voor de aankoop van een wasmachine,*

kochten we – helemaal in Hoogeveen – een Old English Sheepdog: 'Beloved Elsa of the Grey Pearls'. We noemden haar Nobi.

Waarom de Bobtail? *Destijds was er eentje in de stad en die kwamen we altijd maar weer tegen... een wolbaal die ons hart had gestolen. En zo deed zich de situatie voor dat we via de rasvereniging ergens een Bobtail konden gaan bekijken. Het kijken werd kopen. En daar hebben we nooit spijt van gehad. Het was een TOP hond. Niet voor wat betreft het uiterlijk, maar voor haar karakter. Een lievere hond heb ik nooit meer gezien.*

En dan krijgt John ook het showvirus te pakken. Hij schrijft Nobi in op de clubmatch van de K.C. Limburg. Ze wordt beste onder keurmeester prof. Antal, vanwege haar perfecte maat. *Maar ja, vervolgt John, nu weet ik dat er nog veel meer andere dingen belangrijk zijn dan alleen de maat.*

'MIJN BEER'

Dat is de start van zijn kynologische carrière. Van K.C. Limburg loopt de weg naar Gedrag en Gehoorzaamheid bij de Maastrichtse Honden Sport Vereniging (MHSV) in de manege in Valkenburg. Daar blijft

John 'plakken'. Zijn vrouw Lilian legt zich toe op de praktijkcursussen, John is meer van de theorie en die theorie kan hij in de praktijk brengen als schrijver in de showring bij de tentoonstelling Valkenburg. Hij doet dat blijkbaar goed en wordt secretaris van de club.

John Wauben houdt het niet bij één ras. Na de Old English Sheepdog komt er een Newfoundlander bij, gekocht bij Len Bakker ('of the Stokkem Ferry') die, zoals John zegt, geweldige beren had. Van eentje werden het er twee en op zeker moment hadden we drie Bobtails en drie Newfoundlanders. Waarom deze rassen? Ik weet het niet zeker. De Bobtail sprak ons als beginners heel erg aan voor wat betreft uiterlijk en gedrag en de Newfoundlander was en is gewoon 'mijn' beer! Later komt er een Duitse Staande Hond draadhaar bij, maar dat is, aldus John, volledig de 'schuld' van zijn grote leermeesters, de keurmeesters Jos van Soest en Louis van Neerven.

ALTIJD GEZAKT

Ik heb er – vervolgt hij – nooit spijt van gehad, maar vier Draadharen is toch wel veel werk. Vrienden van ons hadden Petit Bassets Griffon Vendéen en dus werd het tijd voor een pup uit hun eerste nestje. Af en toe wat shows gelopen, heel soms een nestje (vooral Petits) gefokt en regelmatig gewerkt met de honden. Met onze Draadharen proeven gedaan, met de Petits soms een jachtproef gedaan – maar altijd gezakt – en met de Newfoundlanders doen we veel watersport. Ik vind het heerlijk honden aan het werk te zien.

Van showen komt heel vaak fokken, zo ook hier: onder de kennelnaam 'Of Traveller's Joy' worden er in het begin twee nestjes Bobtails, twee nestjes Newfoundlanders en later vijf nestjes Petit Bassets gefokt. Altijd met het doel om één hondje te houden, waarmee verder kan worden gegaan. Op dit moment zijn er in huize Wauben twee Newfoundlanders en zes Petit Bassets.

Een heel dierbare foto: samen met zijn beste vriend Jo keuren in Schotland en op de foto bij Loch Ness. Jo overleed 3,5 jaar later. 'Ik mis hem nog elke dag', zegt John.

ROUTE

John Wauben heeft in zijn kynologische loopbaan een route gevolgd die door veel van zijn collega's is afgelegd: hondenliefhebber – tentoonstellen – fokken – besturen – keuren. In 1989 slaagt hij voor zijn eerste ras. John: *Hoe kan het anders? Voor de Old English Sheepdog.* Zijn examinatoren zijn mevrouw Brooijmans en prof. Antal en hij slaagt als enige van de zes kandidaten, maar wel onder de voorwaarde dat hij drie keer op een tentoonstelling als schrijver moet fungeren bij een Nederlandse keurmeester.

In die tijd, zegt John, haast onmogelijk, omdat de Nederlandse showwereld gek was van Engelse keurmeesters en die keurden dan ook in groten getale op onze shows. Precies een jaar na mijn examen kon ik de derde keer schrijven en kon ik op 12 januari 1991 worden benoemd voor de Old English Sheepdog. Nog hartelijk dank aan de Bobtailclub, die speciaal had gewacht met het organiseren van een rasexamen totdat ik slaagde voor mijn examen Exterieur & Bewegingsleer.

ALLROUNDERSCHAP

John Wauben is op dit moment bevoegd voor het keuren van de rasgroepen 1, 4, 6 en 10 en voor een groot aantal rassen in rasgroep 2. Op mijn vraag of het allrounderschap lonkt, antwoordt hij: *Het allrounderschap lonkt zeker niet. Ik wil graag rassen keuren waar ik een 'band' mee heb, die ik leuk vind om te keuren en waar ik me zeker bij voel als ik keur, maar bovenal moet ik er een 'klik' mee hebben. Regelmatig zie ik keurmeesters*

Met zijn Petit Bassets Griffon Vendéen op Texel.

rassen keuren die ze nog nooit gezien hebben of waarvan ze niet eens de rastypische kenmerken kunnen onderscheiden. Dat is jammer en doet geen recht aan de inspanningen die exposanten wekelijks leveren om naar een show te reizen.

Ik mag nog drie examens doen in rasgroep 2 en dan ben ik ook daarvan groepskeurmeester. Heel misschien komt daar rasgroep 5 nog bij. Niet omdat ik twijfel over de rassen, want die vind ik super, maar omdat de voorbereiding voor een examen heel veel tijd en energie kost en met een drukke baan lukt dat niet altijd.

HAMBURGERS BAKKEN

Nu 28 jaar geleden begint John Wauben met schrijven in de showring en hamburgers bakken op de 'Heuvelland Show', de driedaagse show in de Geulhal in Valkenburg. Oudere exposanten hebben daaraan

absoluut herinneringen. Een jaar na de start wordt hij secretaris van de vereniging en van de show, die dan nog zijn geïntegreerd in de MHSV. Met de komst van het MECC, een schitterende hal in Maastricht, kan er met de gemeente Maastricht een goede deal worden gemaakt.

John: *We zitten nu al 25 jaar met heel veel plezier in een van de modernste hallen van Nederland. In 1985 hadden we de eer een van de eerste Europese Hondenshows te mogen organiseren. Een geweldig vierdaags evenement met meer dan 6.500 honden en een fantastische openingsavond. Dat was ook het jaar waarin de show uit belastingtechnische overwegingen gesplitst werd van de MHSV.*

Twee jaar geleden heb ik mijn functie als voorzitter van de MHSV neergelegd. Na 25 jaar bestuur vond ik het welletjes. Wel organiseer ik nog de Hondententoonstelling mee. Maas-

tricht is een show die zich kenmerkt door gezelligheid en vooral gemoedelijkheid. Een strakke organisatie van een vast en ervaren team moet ertoe leiden dat exposanten en bezoekers zich prettig voelen. Jammer dat zoveel Nederlanders denken dat Maastricht het einde van de wereld is en daarom niet inschrijven, terwijl buitenlandse exposanten uren rijden, omdat ze de show en de organisatie waarderen.

KEUZES MAKEN

Het is voor tentoonstellinggevende verenigingen niet gemakkelijk om steeds maar weer de organisatie van een show, zeker ook financieel, rond te krijgen. Op mijn vraag wat de grootste zorg in Maastricht is en of men nog iets extra's kan doen om exposanten over de streep te trekken, antwoordt John: *Extra's kun je gewoon niet meer doen voor exposanten en bezoekers. De hallen*

worden steeds duurder en ook andere kosten zijn onevenredig gestegen. Alleen de hal kost Maastricht al zo'n € 20,- per hond. En dan heb ik het nog niet over de afdrachten aan de Raad van Beheer, de FCI, reis- en verblijfskosten van keurmeesters, ringhulpen, catering, afzettingen en promotie. Ook wordt het steeds moeilijker om exposanten te interesseren voor een show. De kosten zijn hoog en exposanten gaan dan bewuster dan ooit keuzes maken. Wat we de afgelopen jaren zeker meemaken is dat exposanten wel komen, maar minder honden inschrijven. In plaats van de gebruikelijke drie honden die ze altijd meenamen, nemen ze er eentje mee. Gelukkig kunnen we het in Maastricht nog altijd redden, maar spannend blijft het elk jaar weer. In 2013 hebben we een nieuwtje in Maastricht. We zijn de eerste 'dubbele' show. Zowel op zaterdag als op zondag

een show voor alle rassen. Een formule die al jaren succes heeft in landen om ons heen. Exposanten hebben nu een dubbele prikkel om in te schrijven. We hopen daardoor de showwereld een nieuwe boost te geven.

'U-PLUS' VOOR DE BESTEN

Over het algemeen, en dat kan John beamen, zijn de hondenshows in Nederland goed georganiseerd. Het is van het grootste belang dat een tentoonstelling een enthousiast team heeft met hart voor de zaak. Volgens John Wauben is het een absolute must dat tentoonstellingen een eigen identiteit hebben, maar hij voegt er meteen aan toe het jammer te vinden dat een aantal locaties in Nederland geen internationale uitstraling heeft. De organisaties zijn echter vaak al blij dat ze een betaalbare ruimte kunnen

VROEGERE KYNOLOGISCHE FUNCTIES:

- Voorzitter Old English Sheepdog Club Nederland.
- Penningmeester Nederlandse Newfoundlander Club.
- Bestuurslid Vereniging Ierse Wolfshond 'Ierdie' / Lid Europese Sectie.
- Voorzitter Maastrichtse Hondensport Vereniging.
- Voorzitter Stichting Hondententoonstelling Maastricht.

HUIDIGE KYNOLOGISCHE FUNCTIES:

- Bestuurslid Raad van Beheer (vice-voorzitter).
- Organisatie Stichting Hondententoonstelling Maastricht.
- Docent KKI en KKII / Examinator KKII.
- Internationale Commissie Fokkerij.
- Internationale Commissie Shows.
- Internationale Commissie Keurmeesters (secretaris).

Als keurmeester van de Old English Sheepdogs, het eerste ras waarvoor hij examen doet.

krijgen. In Europa, aldus John, doen we het best goed. Leren kunnen we altijd. Ik denk dan aan de shows in de Scandinavische landen. Goed opgeleid ringpersoneel, exposanten die weten wat ze moeten doen, brede informatie aan keurmeesters, mooie accommodaties en een goed systeem van beoordelen met zogenaamde Champion Quality mogelijkheden voor de beste honden van elke klasse. Zeg maar de 'U-Plus' voor de besten.

UIT DEN BOZE

Bij een interview met de keurmeester die ook vice-voorzitter in het bestuur van de Raad van Beheer is, is het verleidelijk om ook een aantal vragen in te bouwen die betrekking hebben op John Waubens porte-

feuille: keurmeesterzaken, fokkerij en registratie. In dit interview laat hij die vragen onbeantwoord, omdat hij ze niet relevant vindt in zijn functie als Best-in-Show keurmeester. En daar is iets voor te zeggen.

Echter, we zijn wel op een punt aanbeland dat ook keurmeesters bij het keuren moeten letten op de gezondheid en het welzijn van een aantal rassen in de showring. Op mijn vraag of hij een aantal zaken kan aangeven die daarin voor hem cruciaal zijn, zegt John: *Met heel veel overleg heeft de Raad van Beheer, samen met keurmeesters en rasverenigingen, voor een 40-tal rassen een aantal aandachtspunten ontwikkeld die keurmeesters meenemen bij hun beoordeling op shows en clubmatches. Ze letten op gezondheids- en welzijnsproblemen. Te dik, niet kunnen lopen, de overdreven kenmerken moeten afgestraft worden. Met de Ras Specifieke Instructies (RSI) in de hand hebben keurmeesters die mogelijkheid. De Scandinavische landen en Nederland lopen daarin voorop. Inmiddels is het eerste jaar voorbij en worden de resultaten samen met de verenigingen en keurmeesters geëvalueerd. Voor mij zijn de algemene aandachtspunten, die in het boekje zijn meegenomen en voor alle rassen gelden, cruciaal. Ernstige overdrijvingen, waardoor de hond niet in staat is normaal te functioneren zijn voor mij uit den boze.*

BLOEDMOOIE HOND

Behalve het kiezen van de Best-in-Show keurt John op de tweede dag van de Winner een aantal herdershonden. Op de vraag of dat een BIS-keuring niet in de weg staat, antwoordt hij: *Het mag niet uitmaken of je rassen keurt die je later in een rasgroep of zelfs als BIS krijgt. Ik kies*

Als speaker tijdens de clubmatch van de MHSV 2012.

voor de in mijn mening beste honden achter de bordjes. Ik vind het verschrikkelijk om 's avonds in bed te liggen met de gedachte dat ik 'mijn' ras voorop heb gezet terwijl er een bloedmooie hond van een ander ras naast stond.

Deze BIS-keuring is niet John's eerste: Lelystad, Echt en een aantal keren in het buitenland zijn er aan voorafgegaan en ook mag hij de beste hond op de Hond van het Jaar 2010 Show aanwijzen. Over zijn BIS-keuring op de Winner zegt hij: *Een droom voor elke keurmeester! Ik was dan ook zeer vereerd met de uitnodiging van het bestuur van de Winner. Een kroon op mijn werk als keurmeester. Het zal moeilijk zijn om de beste aan te wijzen, want elk jaar opnieuw zijn er tophonden in de erering op de Winner.*

Mijn winnaar geeft me de 'klik' vanaf het moment dat ie de ring betreedt tot het moment waarop ik naast 'm sta op het podium. Rastypische beweging – is soms anders dan 'show movement' - en een sound totaalbeeld zijn de twee meest belangrijke zaken. Details zoals 'een voetje wat uitdraaiend' of 'een

VRAGEN

TIEN VRAGEN AAN JOHN:

- **Zet in jouw volgorde: fokken, keuren, exposeren, besturen:**
Keuren – besturen – exposeren – fokken.
- **Bier of wijn?**
BIER!!!
- **Stropdas of open kraag?**
Open kraag! Wat is een stropdas?
- **Ik heb geen talent voor...**
Muziek.
- **U of jij?**
Jij! Ik moet oppassen dat ik dat niet te snel zeg.
- **De jonge kynologen van tegenwoordig moeten begrijpen dat...**
... niet alles ineens gaat. Ze willen te veel in een te korte tijd. Neem wat aan van de oude rotten.
- **Je mag me 's nachts wakker maken voor...**
... een kop zelfgemaakte soep.
- **Mijn beste eigenschap is...**
... dat ik erg open ben en vecht voor mijn idealen.
- **Mijn slechtste eigenschap is...**
... dat ik soms veel te impulsief en emotioneel reageer. Ik kan me vaker wel voor de kop slaan om sommige reacties die ik beter niet had kunnen geven.
- **Na mijn pensionering ga ik...**
... nog niet over nadenken. Eerst tot mijn 67ste werken en dat is nog heel lang.

haartje in een iets andere kleur' of 'de ogen iets te licht of te donker' vind ik niet zo belangrijk: de KLIK wel.

Op 25 november zullen we zien welk ras die 'klik' bij John Wauben teweeg brengt. Maar eerst ontkomt hij er niet aan mijn tien korte vragen ook kort te beantwoorden. ■